

Rapport

Datum: 23 oktober 2007
Rapportnummer: 2007/232

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de politie bij de ontmanteling van een hennepkwekerij die zich in haar verhuurde woning bevond de potaarde op de vloerbedekking heeft gedeponeerd.

Verzoekster klaagt er voorts over dat haar verzoek tot schadevergoeding in verband met de schade die is ontstaan doordat de potaarde op de vloerbedekking is gedeponeerd, is afgewezen.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 4 januari 2007 ontdekte de politie op de bovenverdieping van een woning die door verzoekster werd verhuurd aan een derde een hennepplantage. Tijdens de ontmanteling van deze hennepplantage liet de politie de potaarde achter in de kamers waar de hennepplantage was aangetroffen. Volgens verzoekster deponeerde de politie deze potaarde op de licht gekleurde vloerbedekking van de kamers waarin de hennepplantage stond. Hierdoor ontstond er schade aan de vloerbedekking en de muren van de kamers.

2. Verzoekster was het met de gang van zaken niet eens en diende een klacht en een verzoek tot schadevergoeding in bij het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek. Verzoekster klaagde erover dat de ontruiming van de hennepplantage onzorgvuldig was geschied, nu de potaarde op haar vloerbedekking was gedeponeerd. De commissie voor de politiekachten van het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek gaf de korpsbeheerder het advies om de klacht van verzoekster ongegrond te verklaren. De commissie overwoog hierbij dat het achterlaten van de potaarde op de plaats van de kwekerij deel uitmaakt van een vast gevoerd beleid en er geen indicatie was dat er bij de ontruiming van de hennepkwekerij in de woning van verzoekster sprake was geweest van opzettelijk of onzorgvuldig handelen jegens verzoekster.

De korpsbeheerder liet bij beslissing van 13 april 2007 weten zich met dat advies te kunnen verenigen. Tevens liet de korpsbeheerder weten dat verzoekster wat betreft de door haar ingediende schadeclaim zich moest wenden tot de daarvoor openstaande rechterlijke kanalen, zodat zij haar schade kon verhalen op de huurder.

Verzoekster was niet tevreden met de beslissing van de korpsbeheerder en wendde zich op 8 mei 2007 tot de Nationale ombudsman. Verzoekster verzocht de Nationale ombudsman een onderzoek in te stellen.

I. Ten aanzien van het deponeren van de potaarde

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de politie bij de ontmanteling van een hennepkwekerij die zich in haar verhuurde woning bevond de potaarde op de vloerbedekking heeft gedeponeerd.

2. Verzoekster bracht in dit verband naar voren dat zij op 5 januari 2007 van de politie te horen kreeg dat er in een door haar verhuurde woning een hennepkwekerij werd geëxploiteerd en dat de kwekerij inmiddels was ontruimd. De politie vertelde verzoekster dat de potaarde in de slaapkamers waar de hennepkwekerij stond was achtergelaten omdat het mogelijk vervuilde grond betrof en hieraan stortingskosten waren verbonden. Verzoekster trof op de vloeren van de twee slaapkamers een grote hoop vochtige aarde aan. Omdat de vloeren waren bedekt met lichte vloerbedekking was deze vloerbedekking ernstig vervuild, aldus verzoekster.

Verzoekster liet weten dat zij het handelen van de politie zeer onzorgvuldig vond. Volgens verzoekster had de politie de potaarde met dezelfde moeite kunnen deponeren in de voor- of achtertuin van haar woning. Hierdoor zou de vloerbedekking niet beschadigd zijn en kon zij op een zeer eenvoudige manier de potaarde uit de tuin verwijderen.

3. Verzoekster legde onder meer een drie foto's over van de situatie die zij in haar woning aantrof. Deze foto's zijn als bijlage bij dit rapport opgenomen.

4. De korpsbeheerder liet in zijn reactie weten de klacht van verzoekster ongegrond te achten. De korpsbeheerder verwees hierbij naar zijn eerder genomen beslissing van 13 april 2007. In deze beslissing verwees de korpsbeheerder naar het advies van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek. De klachtencommissie overwoog dat ongeschreven regels van zorgvuldigheid van politiefunctionarissen eisen dat zij bij een ontruiming de schade zoveel mogelijk beperken evenals de chaos die zich bij de ontruiming plegen voort te doen. Volgens de klachtencommissie impliceerden deze regels dat alleen als de politieambtenaren bij de uitvoering van hun taak opzettelijk nalatig zouden zijn, de klacht van verzoekster gegrond kon worden verklaard. Nu er geen sprake was van opzettelijk of onzorgvuldig handelen tijdens de ontruiming van de hennepkwekerij in de woning van verzoekster was de klacht van verzoekster ongegrond, aldus de klachtencommissie.

5. Op de vraag gesteld door de Nationale ombudsman waarom de vloer niet was afgedekt met een zeil of ander materiaal, antwoordde de korpsbeheerder dat over de vloerbedekking van verzoekster een vloeistofdichte folie was aangebracht. Dit was gedaan door de huurder van de woning van verzoekster. Op deze folie deponeerde de politie de potaarde, welke aarde vervolgens werd samengebracht in een hoek om

werkruimte te creëren. Op de vraag waarom de potaarde niet in de tuin van verzoekster was gedeponneerd antwoordde de korpsbeheerder dat het hier ging om een grote hoeveelheid aarde waarvan de politie niet zeker wist of de aarde schoon was. Ook was het niet zeker of de eigenaar van de woning wel wilde dat de potaarde in de tuin zou worden gedeponneerd.

6. Verzoekster gaf in haar nadere reactie aan dat haar huurder inderdaad een vloeistofdichte folie over de vloerbedekking had aangebracht. Niet de gehele oppervlakte van de kamers was bedekt met dit folie; de zogenaamde loopruimte rond de hennepplantage was niet bedekt, aldus verzoekster. Daarbij kwam dat de folie was beschadigd door de ontruiming. Hierdoor was zeker de helft van de hoop van potaarde op de lichtgekleurde vloerbedekking gestort, aldus verzoekster. Verzoekster bracht vervolgens naar voren dat de ruimers van de hennepplantage door de potaarde waren gelopen, zodat de lichtgekleurde vloerbedekking op de overloop en de trap besmeurd raakten met potaarde. Ook de muren waar de grote hoop potaarde tegenaan lag was dusdanig verontreinigd dat de muren opnieuw gewit moesten worden, aldus verzoekster.

Verzoekster benadrukte nogmaals dat haars inziens de potaarde in haar tuin had kunnen worden gedeponneerd. Hierdoor zou de schade aanzienlijk kleiner zijn geweest, aldus verzoekster.

7. De bij de ontruiming betrokken politieambtenaar M. verklaarde tegenover een medewerkster van de Nationale ombudsman op 2 juli 2007 onder meer dat de hennepplanten op vloeistofdichte folie stonden. De bedoeling was om de hennepkwekerij met zo min mogelijke schade op te ruimen. De potaarde werd niet afgevoerd omdat SEON (het bedrijf dat in opdracht van de politie de ontruiming uitvoerde, N.o.) hiervoor geen schone grond verklaring had, aldus politieambtenaar M. De potaarde werd dan ook op het folie gedeponneerd, waardoor een berg met potaarde ontstond, die ook tegen de muur aankwam. Politieambtenaar M. wist niet meer of de folie geheel vloerbedekkend was. Politieambtenaar M. verklaarde vervolgens dat de apparatuur die boven de planten hing verwijderd moest worden. Hierdoor was het niet te voorkomen dat de potaarde werd verplaatst omdat de aarde bijvoorbeeld aan de schoenen van de ruimingsploeg ging zitten. Op deze manier kwam er aarde op de vloerbedekking van verzoekster terecht, aldus politieambtenaar M. Volgens politieambtenaar M. was dit niet te vermijden. Het was niet waar dat de potaarde bewust op de vloerbedekking van verzoekster was gedeponneerd. Politieambtenaar M. gaf aan dat de potaarde niet in vuilniszakken werd gedeponneerd omdat dit te arbeidsintensief en te duur was. De reden waarom de potaarde niet in de tuin was gedeponneerd was omdat er soms chemisch spul aan de potaarde wordt toegevoegd en sommige mensen daarom juist niet willen hebben dat de potaarde in de tuin wordt gedeponneerd. Ten slotte verklaarde politieambtenaar M. dat de zaak van verzoekster ertoe heeft geleid dat hij bij de laatste ontruiming de hennepplanten door SEON heeft laten afknippen en de potten met daarin de aarde heeft laten staan.

8. Verzoekster legde een verklaring over van de heer B., directeur van klusbedrijf K., die zij inhuurde om haar woning schoon te maken. De heer B. verklaarde onder meer dat de vloerbedekking in de twee kamers waar de hennepplantage had gestaan was ernstig vervuild. Ook de vloerbedekking op de overloop en de trap waren volgens de heer B. ernstig vervuild door de potaarde. Daarbij gaf de heer B. aan dat de muren van de kamers ook vuil waren, kennelijk doordat de potaarde tegen deze muren had aangeleggen. Ten slotte verklaarde de heer B. nog dat de vloerbedekking waar de hopen potaarde op hadden gelegen ernstiger vervuild was dan in de rest van de kamers. Hetzelfde gold ten aanzien van de loopruimte om de hennepplantage heen.

9. Ten slotte legde verzoekster nog een verklaring over van de heer L., de hovenier die zij had ingehuurd om de potaarde in de kamers af te voeren. De heer L. verklaarde onder meer dat er ongeveer 3 m³ tuinaarde in grote hopen in de hoeken van de slaapkamers lag gedeponereerd. De heer L. schatte dat minstens de helft van deze tuinaarde niet op afdekfolie lag, maar op de vloerbedekking. Voorts verklaarde de heer L. dat het duidelijk was dat er door de potaarde was heengelopen, omdat de vloerbedekking in de kamers, op de overloop en op de trap ernstig was vervuild. Nadat de heer L. de potaarde had afgevoerd zag hij dat er naar schatting zo'n vijf tot zes vierkante meter vloerbedekking van elke kamer ernstig door de potaarde was vervuild. Daarnaast zag hij dat een deel van de witgekalkte muur ook ernstig verontreinigd was door de potaarde.

Beoordeling

10. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit vereiste brengt onder meer mee dat bij een ontmanteling van een hennepkwekerij in een woning zorgvuldig dient te worden gehandeld. Dit houdt in dat een hennepkwekerij op een dusdanige manier wordt ontmanteld dat de met de ontmanteling gepaard gaande overlast voor een verhuurder die met die hennepkwekerij niets van doen heeft, tot een minimum wordt beperkt.

11. Het staat niet ter discussie dat de potaarde door het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek mocht worden achtergelaten op de plaats van de ontmanteling. In het geval van verzoekster deponeerde de politie de potaarde op een vloeistofdichte folie, die reeds door de huurder over de vloerbedekking was gelegd. Vervolgens bracht de politie de potaarde op een hoop in de hoeken van de kamers bijeen. De Nationale ombudsman acht het gelet op de verklaringen van verzoekster, politieambtenaar M. en de getuigen L. en B. aannemelijk dat de vloeistofdichte folie niet geheel vloerbedekkend was, waardoor er een groot gedeelte van de potaarde op de vloerbedekking terecht is gekomen.

Daarnaast zijn door het bijeen brengen van de potaarde in de hoeken van de kamers, de muren van de woning van verzoekster besmeurd geraakt met modder. De Nationale ombudsman wijst in dit verband op de door verzoekster overgelegde foto's die een enorme

puinhoop laten zien, onder meer veroorzaakt door de manier waarop de grote hoeveelheid potaarde door de politie is achtergelaten.

De Nationale ombudsman is zich ervan bewust dat bij een ontmanteling van een hennepkwekerij enige vervuiling van een woning niet valt te vermijden, hetgeen voor risico van de eigenaar van de woning komt. In het geval van verzoekster is de Nationale ombudsman echter van mening dat de politie door de wijze waarop zij de potaarde heeft gedeponereerd in de kamers van de woning van verzoekster niet zorgvuldig heeft gehandeld. Niet valt in te zien waarom de politie de potaarde niet had kunnen deponeren in vuilniszakken, dan wel een andere oplossing (zoals het door politieambtenaar M. naar voren gebrachte afknippen van de hennepplanten of het afdekken van de rest van de vloeren en van de wanden) had kunnen bedenken, waardoor de vervuiling van de vloerbedekking en de muren van de woning van verzoekster aanmerkelijk beperkter was gebleven. Daarbij acht de Nationale ombudsman het argument van de politie dat het doen van potgrond in vuilniszakken arbeidsintensiever zou zijn niet steekhoudend omdat de hoeveelheid extra werk die dit zou hebben geleverd niet zo groot is dat dit het toebrengen van de onderhavige schade rechtvaardigt. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat de politie in strijd met het vereiste van evenredigheid heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Politieambtenaar M. verklaarde dat bij de laatste ontruiming de hennepplanten door Seon zijn afgeknipt en de potten met daarin de aarde zijn blijven staan. Dit om de nodige schade te beperken. De Nationale ombudsman heeft met instemming van deze werkwijze kennisgenomen en moedigt deze werkwijze zeer aan.

II Ten aanzien van het afwijzen van het verzoek tot schadevergoeding

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt er voorts over dat haar verzoek tot schadevergoeding in verband met de schade die is ontstaan doordat de potaarde op de vloerbedekking is gedeponereerd, is afgewezen.
2. Verzoekster bracht in dit verband naar voren dat zij schade had geleden doordat de politie de potaarde op de vloerbedekking van de twee slaapkamers had achtergelaten. Deze schade bestond uit de kosten van een hovenier die de potaarde vanuit de slaapkamers had verwijderd alsmede uit reinigingskosten van de vloerbedekking. De totale schade bedroeg € 2.300,-, aldus verzoekster.
3. De korpsbeheerder wees het verzoek tot schadevergoeding af, nu hij de klacht van verzoekster waarmee het verzoek tot schadevergoeding samenhang ongegrond achtte. De korpsbeheerder verwees verzoekster naar de daarvoor openstaande rechterlijke kanalen

om de schade te verhalen op haar huurder.

Beoordeling

4. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

5. De korpsbeheerder wees het verzoek tot schadevergoeding af, met de motivering dat de politie niet onzorgvuldig handelde ten aanzien van het deponeren van de potaarde op de vloerbedekking van verzoekster. De korpsbeheerder verwees verzoekster vervolgens naar de huurder van haar woning voor verhaal van de schade. Niet valt echter in te zien dat verzoekster de schade tengevolge van het deponeren van potgrond op de vloerbedekking via de rechter op de huurder zou kunnen verhalen, nu deze schade niet door de huurder is veroorzaakt. Onder I is gebleken dat de wijze waarop de politie bij de ontmanteling van de hennepkwekerij potgrond op de vloerbedekking heeft gedeponeed niet behoorlijk is. Een andere aanpak die géén of veel mindere schade veroorzaakt was mogelijk geweest. Dit brengt mee dat de door de korpsbeheerder gegeven motivering de afwijzing van het verzoek om vergoeding van de schade van de gemaakte kosten niet kan dragen en dat door afwijzing van het verzoek om schadevergoeding gehandeld is in strijd met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

De Nationale ombudsman ziet aanleiding om op dit punt een aanbeveling te doen.

Slotbeschouwing

Het is begrijpelijk dat de politie bij het ontmantelen van een hennepkwekerij vrij pragmatisch te werk gaat. Daarbij kan eventueel schade ontstaan die voor rekening van de wetsovertreder komt. Hoewel onnodige schade moet worden vermeden. In dit geval is er echter een verhuurder bij betrokken die op zich niets met de hennepkwekerij te maken had. Daarom had de politie de kennelijk grote hoeveelheden potaarde niet zomaar op de vloerbedekking mogen storten. Er is onvoldoende rekening gehouden met de gerechtvaardigde belangen van de verhuurster.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek, is gegrond ten aanzien van:

- het deponeren van de potaarde op de vloerbedekking, wegens schending van het vereiste van evenredigheid;

- de afwijzing van het verzoek tot schadevergoeding, wegens schending van het vereiste van redelijkheid.

AANBEVELING

De Nationale ombudsman geeft de beheerder van het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek in overweging een nieuwe beslissing te nemen op het verzoek tot schadevergoeding en bij de motivering daarvan uit te gaan van het oordeel van de Nationale ombudsman over het eerste klachtonderdeel.

Bij brief van 6 december 2007 liet de korpsbeheerder de Nationale ombudsman weten gevolg te zullen geven aan de aanbeveling omdat de betrokken verdachte niet binnen afzienbare tijd aangehouden zal kunnen worden en verzoekster dus niet binnen afzienbare tijd binnen het kader van een proces haar schade op de verdachte zal kunnen verhalen. De korpsbeheerder bood daarom aan de schade van verzoekster te vergoeden minus het bedrag van de borgsom.

Bij brief van 4 januari 2008 liet de Nationale ombudsman de beheerder van het regionale politiekorps Gooi en Vechtstreek weten met instemming hiervan te hebben kennisgenomen.

Onderzoek

Op 8 mei 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw V. te Hilversum, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Gooi en Vechtstreek.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. In een later stadium van het onderzoek werd de betrokken ambtenaar door een medewerkster van de Nationale ombudsman gehoord.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Amsterdam over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 8 mei 2007 met bijlagen;

Intern klachtdossier van het regionale politiekorps Gooi & Vechtstreek met bijlagen waaronder:

beslissing van de korpsbeheerder van 13 april 2007;

advies van de commissie voor de politiekachten van de politieregio Gooi & Vechtstreek;

E-mailbericht met bijlagen van verzoekster van 31 mei 2007;

Standpunt van de korpsbeheerder van 30 mei 2007;

Reactie van verzoekster van 27 juni 2007;

Verklaring van betrokken politieambtenaar M. van 2 juli 2007;

Reactie van verzoekster van 16 juli 2007, met daarbij de verklaring van getuige B. van 7 juli 2007;

Verklaring van getuige L. van 11 juli 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Zie onder Beoordeling.